

kommer fra, når de har fået afslag på asyl, er det i høj grad forældrenes ansvar, at opholdet i asylcenteret bliver så langvarigt.

Det er jo ikke nemt for danske myndigheder at gøre noget ved det, for sagen er blevet behandlet i alle led. Der er givet afslag på asyl, og så er der altså en hel række asylansøgere, som så ikke vil respektere det afslag og derfor bliver boende i asylcentre, eller de kan af andre grunde ikke rejse tilbage til deres hjemland, og det er naturligvis beklageligt.

Jeg vil så også sige, at integrationsministeren har oplyst, at hun har til hensigt at justere tilbuddene til børn, således at der tages hensyn til børns særlige behov i forbindelse med en mulig tilbagevenden til hjemlandet.

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror ikke, at der er nogen tvivl for dem af os, der rent faktisk har været ude at besøge de her asylcentre, om, at det, der er det afgørende, er levilkårene. Det kan være udmærket med aktiviteter, og vi støtter varmt op om, at der kommer flere af dem, men det løser ikke det problem.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han ville acceptere, at der et hvilket som helst andet sted end i et dansk asylcenter var børn, der i årevis boede i en etværelseslejlighed på 10 m² med psykisk syge forældre og uden mulighed for at lave mad. Ville statsministeren acceptere det nogen som helst andre steder i det danske samfund end i et asylcenter?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Selvfølger skal vi tilstræbe, at børn vokser op under de bedst mulige forhold. Det, vi her taler om, er i hvert fald i meget høj grad sager, hvor der er givet afslag på asyl. Det betyder altså, at de pågældende familier faktisk bør vende tilbage til det land, de kommer fra, for det er konstateret i det danske system, at der ikke er grundlag for asyl. Ikke desto mindre forbliver de her altså.

Hvis vi indfører det system, at jo længere tid man opholder sig i centrene, jo bedre vilkår tilbyder vi, så giver vi jo direkte et incitament til, at ingen vil gøre en aktiv indsats for at vende tilbage til det land, de kommer fra. Det vil selvfølgelig være undergravende for hele asylsystemet.

Formanden:

Vi går nu over til medspørgerne. Der er tre, der har meldt sig om medspørgerne, og der fraviger jeg i dagens anledning under hensyn til, at de to

spørgsmål efterfølgende er trukket tilbage, hidtidig praksis og giver de tre mulighed for at komme med som medspørgerne,

Først er det fru Karen Hækkerup, derefter bliver det hr. Jørgen Arbo-Bæhr og hr. Steen Gade.

Karen Hækkerup (S):

Statsministeren siger, at vi skal tilstræbe, at børn har nogle gode opvækstvilkår i Danmark, og det gør vi jo også. Mange herinde arbejder for, at der er færre fattige børn, og for at give mere uddannelse til børn, i det hele taget sikre, at børn har bedre opvækstvilkår, fordi det er det, der skal til, for at de kan blive hele mennesker, få en uddannelse, komme til at være aktive på arbejdsmarkedet og bidrage til samfundet i øvrigt. Men lige de her asylbørn glemmer vi altså.

Jeg synes, at den måde, hvorpå regeringen formår både at være regering og opposition på samme tid, er meget imponerende. Det er nemlig medlemmer i regeringens egne partier, som har været ude at sige, at de forhold, som de her børn lever under, er umenneskelige. Nu har man så lavet en aftale. Den aftale indbefatter sådan set ikke andet, end at børnene skal have stillet fodboldstøvler til rådighed, for så kan de lave nogle aktiviteter. Mener statsministeren, at det er en løsning, vi kan være bekendt?

Kl. 13.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen vil gøre, hvad vi kan gøre, for at der er ordentlige tilbud til de børn, der bor i og vokser op i asylcentre.

Men jeg er altså nødt til at gentage, at et væsentligt problem i den her sag er, at vi her taler om asylsager, hvor der faktisk er givet afslag på ansøgningen om asyl. Det vil sige, at det er konstateret, at der ikke er noget grundlag for ophold i Danmark. Det er udgangspunktet, og det betyder altså, at så har forældrene faktisk også et ansvar for at søge at kunne vende tilbage til det hjemland, som de kommer fra. Det er konstateret, at der ikke er baggrund for ophold i Danmark, og derfor har forældrene altså også et ansvar for så at gøre deres yderste for at vende tilbage til det land, de kommer fra, så børnene kan vokse op under andre forhold.

Selvfølger skal vi gøre, hvad vi kan, så længe de er her, for at de har ordentlige forhold. Derfor tager integrationsministeren også initiativer til at sikre bedre tilbud til børnene. Men det kan ikke være sådan, at jo længere tid, man opholder sig i centrene, desto bedre vilkår kan man